

ЗАКОНОПРОЄКТ ДЛЯ ЗАГНУЗДАННЯ КОМУНІСТІВ УХВАЛЕНИЙ

Вашингтон, 20 вересня. — Обі конгресові палати, не зважаючи на заповіджений спротив президента, великою більшістю голосів ухвалили законопроект для контролю підвизних елементів, у першу чергу комуністів та їх поплечників. Палата

ГЕН. МАРШАЛ ЗАТВЕРДЖЕННЯ СЕНАТОМ НА ПОСТ СЕКРЕТАРЯ ОБОРОНИ

Вашингтон. — Після усунення усіх правих перешкод і на доручення сенатської комісії збройних сил ім'я ген. Джорджа К. Маршала було передано до затвердження повного сенату в середу вночі. За затвердження його на новий пост голосувало 57 сенаторів, проти впадо 11 голосів. Всі противники були республіканці, одначе 15 республіканців голосували за його затвердження разом з 42 демократами.

ЖЕРТВИ ВІЙНИ В КОРЕЇ ПО ДЕНЬ 15 ВЕРЕСНЯ

Вашингтон. — Досі перевірені американські жертви війни в Корей по день 15 вересня виносили 13,911 осіб. З них погинуло 1,858, ранених є 8,535, а 3,518 пропало. З пропавших 148 повернулося до своїх частин від останнього виказу, зладженого 1 вересня. Тільки 50 вояків погинуло в полон, як це з'ясувало департамент оборони.

СЕНАТОР ЗА ПРОСЛІДЖЕННЯ РАДИ РОБІТНИЧО-ПІДПИСНИКІВ

Вашингтон. — Негайно після своєї резолюції зі становища правого дорадника Красної Ради Робітничих Відносин Роберт Денгам висловив жальбу проти членів цієї ради до сенатської комісії праці. Комісія назначила комісією для перевірки відносин у цій установі, яка йде згідно з політикою президента і змагає до скасування закону Тефта Гартлі, який саме установає таку раду. Підкомісія переступає не тільки зажаляння Денгама, але й перевіряє загальну працю й відносини в цій установі.

ДВА ГУБЕРНАТОРИ ЗАКЛЮЧИЛИ УМОВУ ВЗАЄМНОСТІ ДЛЯ ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ

Пакт взаємної допомоги на випадок нападу з повітря заклали губернатори стеути Нью Йорк, Тома Е. Дюї і губернатор стеути Нью Джерзі, Алфред Е. Дріскол. Вони зобов'язуються обмінитися персоналом цивільної оборони, устаткуванням і обслугою на випадок необхідності. У практиці це вийде так, що засоби цивільної оборони обох стеутів будуть зіставлені на одній лінії, щоб можна було кинути допомогу в ті околиці, де їх буде потрібно. Досі начеркнено тільки загальні засади такої допомоги, а подробиці мають ще бути опрацьовані цивільними й військовими урядовцями обох стеутів. Мають бути зладжені мапи, на яких будуть зачеркнені округи цивільної оборони, на які буде поділена ціла територія обох стеутів. Губернатори погодилися підготувати відповідні законопроекти, які будуть пред'явлені до ухвалення стеутовим легіслатурам. Теж будуть ухвалені окремі фонди з обох стеутів для покриття коштів діяння.

МІСТО НЬО ЙОРК РЕКРУТУЄ 210,000 ДОБРОВОЛЬЦІВ ДЛЯ ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ

Нью Йорк. — Міський директор цивільної оборони видав зазив до населення, щоб зпоміж нього негайно зголошувалися цивільні добровольці для служби як повітряні сторожі, помічники поліції й помічники пожежної сторожі. Він каже, що

В АМЕРИЦІ

● Не вперше в історії треба повернути вказівки годинників з суботи на неділю, коли-то зміниться ліній час на нормальний. При зміні часу бувають часто помилки, які приносять шкоду.

● Померла людина в часі другої світової війни в фабриках і підприємствах при поширенні годин праці. Вуоро Робітничої Статистики при департаменті праці у Вашингтоні вказує, що вночі триває робота в фабриках, що вночі продукція перебігає по 41,2 години тижнево. Відповідно підніслася платія робітників, яка вносила в серпні дол. 60.28 тисяч вночі.

● Лісу північ хоче застелити поліція в місцевості Гемплет, на Лонг Айленді-Нью Йорку. Ліси має послужити для продавців алькоголю остоорого, щоб не продавали алькоголю надто великим пиякам.

НА СЕУЛ! АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКА ПЕРЕПРАВЛЯЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ РІЧКУ ГАН НА ЗЕМЛОВОДИХ АВТОМАШИНАХ. ВСТАНОВИЛИ СІДІЛЬНИЙ МОСТОВИЙ ПРИБІР НА СХІДНОМУ БЕРЕГІ РІКИ, ВОНИ ЗАБЕЗПЕЧИЛИ ПЕРЕПРАВУ ГОЛОВНИМИ СИЛАМИ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ, ЩО ТЕПЕР УВІЙШЛИ В МІСТО СЕУЛ, ДРЕВНЮ СТОЛИЦЮ КОРЕЙСЬКОЇ РЕПУБЛІКИ.

АЧЕСОН З'ЯСУВАВ В О. Н. АМЕРИКАНСЬКУ ПРОГРАМУ ПРОТИ АГРЕСІЇ

ДОМАГАЄТЬСЯ ПОВНОВАЖЕННЯ ДЛЯ АСАМБЛЕЇ, ГОСПОДАРСЬКОЇ І СОЦІАЛЬНОЇ ВІДБУДОВИ ТА СТВОРЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ АРМІЇ

Лейк Соксес, 21 вересня. — Стверджуючи, що совєтська агресія „продовжила простягнену над нами тінь війни“, державний секретар Дін Ачесон домагався вчора в Генеральній Асамблеї, щоб вона сама перебрала від Ради Безпеки повноваження для вирішування заходів проти кожної майбутньої агресії, поробила негайно кроки для господарської і соціальної відбудови відсталих країн, починаючи від Корей, та подбала про створення належної міжнародної армії, яка стояла б їй до розпорядження на випадок нової агресії. Ачесон був першим великодержавним представником, що забирає слово на теперішній сесії Асамблеї.

Негайно після його виступу, добився слова совєтський представник Андрій Виплянський та протестував проти „грубого нападу на Совєтський Союз“, що його добував у виступі американського представника. Дін Ачесон запропонував таку програму для скріплення Генеральної Асамблеї в її заході проти агресії: 1. Асамблея повинна бути скликана впродовж 24 годин на спеціальну сесію, якщо б Рада Безпеки була перешкоджена (совєтським спротивом) почати негайну акцію проти порушення миру або акту агресії; 2. Асамблея повинна встановити „патруль безпеки“ або „патруль миру“, що мала б право вести докождження в кожній частині світу, де загрожують конфлікти; 3. Кожна країна, що є членом Об'єднаних Націй, повинна „відложити“ відповідну

ЗНОВУ „ХОЛОДНА ВІЙНА“ В БЕРЛІНІ

ЧЕРВОНІ ПРИПІНИЛИ ПОСТАЧАННЯ ЕЛЕКТРИЧНОГО СТРУМУ НА ЗАХІД — НАМАГАЛИСЯ ЗАХОПИТИ ЧАСТИНУ ЗАХІДНОЇ ТЕРИТОРІЇ

Берлін, 21 вересня. — Тоді, як увага світу звернена на драматичний розвиток воєнних подій в Корей та як в Нью Йорку почала радити Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй, комуністи в Берліні знову відновили „холодну війну“, здержавши вчора постачання західним секторам електричного струму та намагаючись захопити частину території британського сектора. Совєти несподівано переступили кордонну лінію з британським сектором в районі аеродрому Гатов, захопили 150 ярдів території і встановили собі новий кордон. Британські офіцери на чолі сотні озброєних вояків намагалися встановити протягом кількох годин промовити совєтським до розуму і тоді самі пересунули лінію кордону там де вона повинна бути. Війна не поставала танки з готовими до стрілу кулеметами. Силу совєтських військ важко було встановити, бо вони переважно були в укритті в бічних вулицях. Насильне порушення кордону совєтські представники висловили тим, що їм потрібно цієї частини території для догледу до більшого доступу до деяких вулиць. Негайно після того, як їх викличено, власті східного сектору припинили постачання електричного струму в західній. Представники західно-берлінських електриків заявили, що на цей черговий совєтський саботаж вони були приготовані та що він хвилює не мати жадного значення, бо електричний струм постачають сім західно-берлінських генераторів.

БЕРЛІНСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ СХОПИЛИ ДВОХ АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЯКІВ

Берлін, 21 вересня. — Вчора серед невідомих обставин східно-німецька комуністична поліція схопила в Берліні двох вояків американської військової поліції, що автом відбувають патрулю. Іхне радіо нагло повідомило, що їх такі в американському секторі зупинили східно-німецька поліція, і опісля замовкло, як теж пропав слід за двома вояками. Американські власті негайно інтерв'ювали в совєтському командуванні та дістали заперечення, що справа буде прослідкована, але до вечора ще не було жадного результату.

ДОПОМОГА БРАЗИЛІЙСЬКОМУ ФАРМЕРСТВУ ЗІ ЗДА

Бельо Горизонте, Бразилія. — Упродовж біжучого року на 67 випадків кредитової допомоги фармерам з провінції Мінас Жерас тільки один був невіданий, а решта вказала здвсному користі таких кредитів, постачаних зі Злучених Держав фондцією Рокефелера за порозумінням провінційного уряду. Бельо Горизонте це столиця Мінас Жерас, яка має 300,000 населення і положена серед степової околиці. Тут почала свою працю група Рокефелера в 1946 р. без жадних фінансових користей для себе на підставі контракту з пораніональним урядом. Досі фондція Рокефелера видала на поправу сільського господарства \$225,000 як позичку для 101 проєкту через провінційний банк. Кількість зголошень на позичку зростає до 328, дначе вони ще не вирішені.

СЕН. ТЕФТ ЗА ВИКОРИСТАННЯ НІМЦІВ ДЛЯ ОБОРОНИ ЗАХОДУ

Колумбус, Огайо. — Сен. Роберт Тефт сказав на жіночій збірці, що оборона Західної Європи вимагає життя німецьких військ. Це була передвборча промова, яка містила критику адміністрації Трумана з закидами, що уряд не має ясних планів для оборони Європи перед більшовіками, хоч Америка вже видала біліон доларів на „чужинську програму“. Він домагався вибору республіканців до Конгресу, бо тільки вони зможуть недопустити до третьої світової війни.

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКА УВІЙШЛИ ДО СЕУЛ

ПОЧАЛАСЯ КІНЦЕВА БИТВА ЗА СТОЛИЦЮ КОРЕЇ. — МІСЬКИЙ АЕРОДРОМ В АМЕРИКАНСЬКИХ РУКАХ. — ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ВОРОЖИЙ ВІДСТУП З ПІВДЕННОГО ФРОНТУ. — ВОРОГ СТЯГНЕ СВОЇ СИЛИ ДО СЕУЛ

Токіо, 21 вересня. — З'єднання американської морської піхоти увійшли сьогодні вранці до Сеул, здобутої червоними на початку війни столиці Корейської Республіки. Наступ на Сеул відбувся з височин на північний захід від міста, що їх здобуто вчора, як головні сили американських військ перейшли широким фронтом ріку Ган між здобутим раніше аеродромом Кімпо та Сеул у віддаленні около вісім миль від столиці. Теж з південного заходу відділи морської піхоти підступили до Сеул, здобувачи міський аеродром зараз над рікою Ган, біля знищених американською авіацією залізничного і колового мостів. — Інші з'єднання морської піхоти продовжують свій похід здовж автостради зі Сеул до Суван. Американський наступ на Сеул попередило сильне бомбардування центрів ворожого спротиву з повітря та артилерійський вогонь теж з кораблів в здобутому порті Інчон. Великий лінійник Мізурі взяв участь в бомбардуванні, об'їхавши швидко цілу південну Корей зі західного бережжя, що його обстрілювали власне під час десанту в Інчон. Повітряна розвідка, поленіні і втікачі однозгідно стверджують, що продовж останніх двох днів червоні розпочали намагання стягнути по можливості якнайбільше військ на оборону Сеул. Ці рухи ворожих військ відбуваються з трьох напрямків: від корейсько-маньчжурської морської лінії і з заходу. З'єднання американської авіації спостерігає велику колону ворожих військ, що поспішно посуваються в напрямку на Сеул з півночі, від манджурського кордону. Колонна складалася з „ільхох“ соєнь автомашин, очолюваних кількома десантами танків. — Вона була цілком розбита бомбами американської авіації. — Здобуття Сеул матиме не тільки велике політичне значення, але й стратегічне. Бо так сходяться всі головні комунікаційні лінії між пів-

ПІДОЗРІЛ ПІДКРИПЛЕННЯ ДЛЯ ЧЕРВОНИХ ВІД МАНДЖУРСЬКОГО КОРДОНУ

Токіо, 21 вересня. — Американська повітряна розвідка натрапила сьогодні на велику колону військ, зі сотнями автомашин і десантами танків, що посувалися з півночі від манджурсько-корейського кордону в напрямку на Сеул. Колонна була розбита, але її наявність в далекому заплілі викликає багато підозрінь щодо її національної приналежності.

ГЕН. МЕК АРТУР НА ФРОНТІ

Інчон, Корей, 21 вересня. — Ген. Доуглес Мек Артур, головнокомандуючий силами Об'єднаних Націй в Корей, продовжує свій побут на десантному фронті, точно слідкуючи за розвитком воєнних дій. Впродовж вчорашнього дня він відвідав фронт здовж ріки Ган, після переправи через яку з'єднання морської піхоти почали наступ на Сеул. Розвиток на цьому фронті ген. Мек Артур має особливу увагу.

ЧЕРВОНІ НАСТУПАЮТЬ... СЛОВАМИ

Лондон, 21 вересня. — В комуно-корейських фронтоних звідомленнях, передаваних московським радіостанцією, все ще говориться про „наступ народної армії“ на південному фронті, про „запеклі протинаступи ворога“ та про „важкі втрати для нього“. В комуниках все ще ані словом не згадується про біг на десантному фронті та про вступлення азіатських військ до Сеул.

ФРАНЦУЗИ ВІДБИЛИ НАСТУП ЧЕРВОНИХ В ІНДО-КИТАЮ

Сайгон, Індо-Китай, 21 вересня. — Французький чужинський легіон та тубільні північно-африканські війська відбили вчора від комуністів захоплений ними два дні тому важливий військовий пост Донгке на кордоні з червоною Китаєм. Напад комуністів і здобуття ними цього посту було викликало міжнародну тривогу, що це почався генеральний комуністичний наступ на протегований французами Індо-Китай. Діло в тому, що місцевим в'єтнамським і французьким властям відомо, що поверх двадцять тисяч червоних „партизанів“ комуністичного лідера Го Чі Мінга вишколювалися протягом літа в Китаю, де мають свою головну базу та звідки дістають зброю. Вважається, що напад на Донгке був виконаний власне цими військами, що „пробували своїх м'язів“.

ГЕНЕРАЛИ КРИТИКУЮТЬ ВИРЯД АРМІЇ В НІМЕЧЧИНІ

Гайдельберг, Німеччина, 21 вересня. — У висліді закінчених в понеділок маневрів американських збройних сил в Німеччині, її командири високо оцінюють вишкіл, босздатність та босву готовість вояків, але гостро критикують військовий виряд, головню транспортні засоби. Ген. Гвайт, що командував американськими, британськими і французькими військами під час маневрів, твердив, що американський військовий транспорт в Німеччині має переважно старий матеріал, що бачив вже попередню війну і тепер вимагає занадто часто ремонту, на який витрачається багато часу. Він заявив, що „Департамент Армії повинен бути цілком поінформований про наші потреби нового і належного виряду, щоб не було ніякого непорозуміння щодо нашої босової вистачальності“. Теж інші генерали висловили свої критичні погляди на ці теми. Ген. Ментон С. Едді, новий командант Армії в Європі, твердив, що одною з найбільших проблем в майбутній війні на цьому терені будуть втікачі та проникання ворожих шпигунів і саботажників.

В СВІТІ

● В Будапешті рішили побудувати комунікаційне підземне тунель під Дунай, в чому добувають стратегічні мотиви.

● Національно-китайські речники висловили переконання, що призначений ген. Маршала американським секретарем оборони є різноманітний великий здобуток для Китаю.

● Совєтський уряд відмовився від безпіднятих причини, двом шведським солдатам, що їх вислав уряд для ремонту внутрішніх урядових шведської амбасди в Москві.

● Гісін і нові терористи, що сьогодні північно-індійське місто Лукнов, де в білий день схопили і пожегли 7-літню дівчинку.

● Про „загальний спокій“ повідомляють з Тибету, дарма, що в останньому розподілі по світі щоразу впертіші повідомлення, що ця країна буде черговим об'єктом совєтської агресії та що її вже заливають совєтські шпигуни.

● Чеський віде-консул в Швайцарії відмовився вертатися до захопленої комуністами своєї країни та просив азилу в Швайцарії. Рівночасно зі самою Чехословаччиною втік в Західну Німеччину один пілот на швейцарському літаку.

СВОВОДА SVOVODA

UKRAINIAN newspaper published daily except Sunday, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130
of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОДНА З ВЕЛИКИХ ПОМИЛОК

Віктор Різел, синдикований статті якого друкуються кожного дня в багатьох американських газетах, пише про розкриття робітничими політичними знавцями „великої помилки“, зв'язаної з пропагандою за „царську Росію“, на яку мало не дали зловитися американські військові кола. В статті, надісланій з міста Гюстома (Тексас), де власне відбувається Конвенція Американської Федерації Праці, і надрукованій в ньюйорському „Mirror“ з 19-го вересня, Різел твердить, що ця робітничая організація має сьогодні найвірніші інформації про підтримку шпигунсько-саботажну акцію, яку ведуть комуністи в різних країнах світу. Вона бо, згідно з його твердженням, має в поодиноких країнах своїх спостерігачів і знавців, які мають там доступ до робітництва і це дає їм можливість основно пізнавати і слідкувати за розвитком і подіями. В таких обставинах вони можуть легше пізнати і перевірити наявність більшовицьких шпигунів і провокаторів та їхню роботу на шкоду Америки та демократичних ідеалів.

Різел твердить, що АФПРАці діляться своїми інформаціями і спостереженнями з державним департаментом, та що говориться навіть про „малий департамент стейту“ в самій АФП, який має голос і „допомагає“ в плануванні американської закордонної політики. Закордонно-політичні знавці АФП — запевняє Різел — виступають на теперішній конвенції цієї організації та говоритимуть про переважливу справу: де сподіватися нової совєтської агресії.

Проте, не менш сенсаційними мають бути повідомлення про те, як то робітничі знавці остерегли американські військові власті і американську розвідку службу перед помилкою, яка в обставинах могла б Америці дорого коштувати, бо ціну американської крові. Йдеться тут про російських білогвардійців, з якими американські розвідці власті переговорювали довгий час в Мюнхені, намагаючись довідатися від них про „найслабші місця“ Совєтського Союзу. Між цими білогвардійцями мали бути теж колишні царські генерали Барановський і Туркул.

Ці американсько-білогвардійські розмови мали мати початково „чисто військовий“ характер. Але описавши війна набрали „політичного“ значення, бо була мова про визнання „російського політичного Комітету на вигнанні“, який мав би перебрати владу в Росії після повалення Сталіна.

З інформації Різела виходить, що спостерігачі і знавці АФП мали переконати Армію і Розвідку Службу, що для Америки було б катастрофою допомагати у відбудові „царської Росії“, бо це відвернуло б від неї всі ті сили, що допомагають тепер збирати відомості, які в обставинах можуть врятувати життя тисячам американських воїнів. Вашингтон дався переконати і ці переговори чи розмови зрівняно та запевнено „підпілля“, що „царські елементи“ не входять в ніяку рахунку. Це зарядження, пише Різел, „врятувало нам на випадок війни тисячі приятелів на відповідних місцях“.

У зв'язку з таким положенням, конвенції АФПРАці має бути предложена резолюція, що буде домагатися „практичної“ й „ясної“ програми, якою маєтеся заповнити „нарід Росії“, що „він буде вільним народом в демократичній країні, як тільки сталінська влада буде повалена“. Рівночасно заповідатися, що та резолюція підійде „підпільною дорогою“ аж до Москви, та що „люди з підпілля“, які мали б це виконати, знаходяться серед аудиторії...

Це все діється на конвенції АФПРАці. Отже справа серйозна. Тому так важко й нам знати, в якому напрямі впливає АФПРАці на американську закордонну політику відносно Росії. УККомітетові треба провирити це та дізнатися і про те „підпілля“, що досягає своїми зв'язками аж до Москви і є авторитетом для АФПРАці, а в дальшу чергу теж і для департаменту стейту. Важко теж знати, яку роль приділяється українському підпіллю в проблемі майбутньої війни та в розв'язці питання України і Росії.

Завдання „Еф Бі Ай“

Генеральний прокуратор, Гаверд Дж. МекГрет, заявив на з'їзді Товариства Жінок-Адвокатів, що Федеральне Слідче Бюро має всі дані, потрібні для остаточної розправи з комуністичною п'ятою колоною, як тільки знайде потреба. Причому нагоді згадав теж що ця установа знає найменші подробиці комуністичної стратегії, зокрема щодо підготовки саботажу. Це дуже важна заява, бо вона запевняє громадянство щодо цього, що воно має в цій Бюрі установу, яка сумлінно сповняє важку службу в поборюванні такої міжнародної стоголової гидри, якою є Комуністична партія з усіма її розгалуженнями.

Попередня війна виказала, що Федеральне Слідче Бюро (в англійській назві Федеральне Бюро оф Інвестицій), а в скороченій назві Еф Бі Ай, має заохоронювати країну перед небезпеккою внутрішнього ворога, який дістає інструкції з закордону. Тому на цю установу звернена увага не тільки самої влади, але й загально населення. Появляються теж книжки для з'ясування повної діяльності Еф Бі Ай, з яких найновішою є „Ди Сторі оф Еф Бі Ай“. З цієї книжки виготовленої редакторами образкового тижневика „Лук“, можна довідатися не тільки про завдання, але й про справність цієї установи, як теж про передбачувану роль Бюро в майбутності. У вступі до книжки подає директор Бюро, Дж. Едгар Гувер, свої завдання і тому цю книжку можна вважати урядовим висношенням діяльності установи, на яку ніні звернені очі цілого американського загалу як на устанovu першої ваги. Заміте, в книжці запевнення Гувера, що „Федеральне Бюро Інвестицій“ так само завзято боронить конституційні права тих одиниць, що їх поставлено в стан обвинувачення, як завзято хоче довести до видання на них присуду за їх проступки. Ми тільки звітуємо те, що ми найшли і не подаємо нашої записки або нашої оцінки на підставі заклучень, каже Едгар Гувер. Ми збираємо і представляємо факти, все одно, чи вони прихильні, чи неприхильні. На випадок обвинувачення суддя або судейська лава рішає провину або невинність. У ніякому випадку Еф Бі Ай не вносить скарги проти якоїсь людини, з власної спонуки, не пред'являючи наперед фактів прокураторові Злучених Держав.

Оця авторитативна заява директора Федерального Слідчого Бюро вказує, що у такій країні громадянських волюнтерів, якою є Злучені Держави Америки, не тільки Конгрес стоїть на сторожі законів, але й така поліційна агенція, якою є Еф Бі Ай. Тому помиляючись дехто думає, що це Бюро є каруючою установою, щось у роді совєтського МВД, чи давнішого Енкаведє, або німецького Гестапо. Це треба кожному мати на увазі, коли хто думає про Еф Бі Ай та тих, яких підозрюють у зраді Америки та службі чужоземній владі, якою тепер являється в першу чергу — Комінтерн або Кремль.

Не треба теж змішувати Федеральне Бюро Інвестицій з іншою федеральною службою безпеки, якою є Тайна Служба — („Секрет Сервіс“). Ця служба була створена в початках існування уряду Злучених Держав і мала за завдання бергти федеральний скарбу проти злодійства або фальшивництва банкнотів. Згодом її розширено на службу безпечества для особи президента Злучених Держав і вона є спеціальною ділянкою секретаріату скарбу.

Початок теперішнього Федерального Бюро Інвестицій

був покладений за президента Вільяма Г. Тефта в 1909 р., коли то генеральний прокуратор дістав уповноваження заложити Бюро при департаменті справедливості для „детективної служби“. З вибухом війни між Америкою й Німеччиною 6-го квітня 1917 р. Конгрес ухвалив Акт про Поборову Службу і про Шпигунську Службу і доручив Еф Бі Ай прослідкувати випадки опору проти військової браки і проти саботажу. Приділення Бюрові звичайних кримінальних справ прийшло аж в травні 1924 р. і від тоді датується його всебічна діяльність.

Коли йдеться про прослідкування комуністичних зацілювань, то це тільки поширення його праці проти шпигунської діяльності з часів першої й другої світової війни. Ця праця збільшилась, як влада прийшла вкінці до висновку, що комунізм перестав бути якоюсь ідеєю у поході людства до поступу, а перемінявся в мову для заведення всебічної неволі всіми злочинними способами, які тільки ум злочинця може придумати. Еф Бі Ай рятує країну прослідкуючи діяльність тих злочинців.

Совєтська політика в Азії

За що б'ються так завзято воюки Північної Кореї? Чи знають вони, що за ними стоїть тінь Совєтської Росії, готової в слушний час задати їм в зародку політичну незалежність Кореї, як це зроблено в Польщі, в Румунії, в Болгарії, Чехословаччині і т. д.? Ні, нічого цього звичайний корєсець не знає. Йому навіть ім'я Сталіна невідоме. Корєсець б'ється за свою незалежність, бо комуністична пропаганда йому доказує, що американці та інші „білі імперіалісти“ хочуть панувати над корєйським народом.

Москва в своїй пропаганді проти західних держав в Азії іде слідами імперіалістичної Японії, яка старалася вмовляти азійським народам, що для них найбільш небезпечні „білі чорти“ (західні народи), і що Японія має завдання охороняти народи Азії перед пануванням білої раси.

Москва виступає в світовій політиці з подвійним обличчям: з одного боку вона підчеркує свою „європейськість“, але для азійських народів подає факт, що більша частина території Совєтського Союзу належить до Азії.

Японія, хоч належить до жовтої раси, не вміла здобути довіри азійських народів до своєї політики: диктатура японських генералів у різних країнах Азії поставила азійські народи проти японських

„визвольників“. В цьому відношенні московська політика хитріша: совєтських дивізій не було в Китаї, нема їх у Кореї ані в Індокитаї. Всюди там б'ються проти білих самі кольорові народи, під проводом своїх комуністичних партій. Тому прості люди в азійських країнах, охоплені тепер впливами Москви, і не підозрюють, що їх комуністичні „провідники“ дістають інструкції від Комінформу, а Комінформ, своєю чергою, є знаряддя політики совєтського Політбюро, на чолі з Сталіном.

Москва не посилає в Азії на поля бою своїх армій: за її інтереси б'ються найвішні люди в Кореї, в Китаї в Малаї і в інших країнах Азії. Для Москви досить того, що вона в цих країнах має фактичний вплив. Москва не виступає в Азії, як держава, що прямує до комунізму. Комуністичні партії в Азії мають невинні назви „національні союзів боротьби за свободу“ і под. Так як у Східній Німеччині, в Чехії та Польщі, Москва старатиметься грати на патріотичних почуваннях цих народів і пробуює настроїти ці народи проти західних великодержав; з тим більшим успіхом грає московська політика на націоналістичних і расових струнах серед народів Азії.

Події в Кореї показують, яка небезпечна може бути ця

Микола Очерет.

КОНЦЕРТ

22 вересня 1944 року — дата, що її ніколи не забуде український нарід. В цей день не стало геніального диригента, великого українського композитора, що через світ проноситься і світу показав найкращу перлину українського народу — його пісню. В цей день в Канаді, місті Вінніпег, ліг навкі спочивати Олександр Антонович Кошиця.

Бог дасть наступити день і український нарід здобуде волю, матиме свою Державу і тоді день смерті свого незабутнього сина буде днем народної жалоби по всій Україні. Так, світ знає Кошицю, але український народ любить його і любить покі цього дорогого сина.

Хочеться тут згадати одну з багатьох пригод многогранного життя Олександра Антоновича, що трапилась з ним, коли він їхав з хором студентів Університету Св. Володимира давати концерти в Бендерах та Кишиньові. В традиції студентського хору було кожного семестру влаштовувати один відкритий концерт в столиці України. До цього концерту хор завжди дбайливо готувався і, щоб перевірити свою готовність до концерту, виїжджав до інших міст України, де й співав уже підготований для столиці концерт. Так було і в осені 1912 року. На цей раз хор поїхав до Бендер і Кишиньова з тим, щоб повернувшись проспівати хор саму програму вже в столиці. Треба сказати, що під час поїздки аж до останнього концерту жаден хорист не мав права співати, голосно балакати, а вже нема чого й гово-

рити про те, щоб випити якусь там чарку. Староста хору мав диктаторські права і йому всі корились без жадних заперечень. Подорожі на концерти хористи не любили, бо майже весь час всі сиділи заглибленими в читання і мовчали. Як тільки закінчувався останній концерт, староста передавав все керування зворотньою подорожжю одному з своїх помішників за жеребком і це був самий неприємний момент для того, хто вийняв закарбований жеребок, бо він приймав обов'язки старости і не мав права брати участі в гульні свого товариства; на ньому лежав обов'язок зовнішніх зносин. Тож у четвер хор виїхав з Києва з тим, щоб у п'ятницю бути вже в Бендерах, дати в суботу там концерт, а в неділю цей концерт повторити в Кишиньові. Все йшло гаразд аж до Роздільної. Тут вагон хору мали бути відцеплені від Одеського потягу і додано до потягу, що йшов на Бендери. До Роздільної хор прибув коло 2 години дня і всі чотири вагони з хористами мали бути причеплені до пасажирського потягу, що в 4 годині йшов на Бендери. Як завжди староста пішов до начальника станції аби нагадати про свої вагони. Але яке було його здивування, коли при вході до залізничного двірця він прочитав „таке оголошення: „Сьогодні в 4 годині дня хор студентів Університету Св. Володимира під керівництвом Олександра Кошиці проїздом дає на нашій станції у великій залі концерт. Вхід для всіх

(Докладніше на стор. 3-й)

криводушна політика московської клки для народів західної цивілізації. В демократичному світі кожний знає, що уряд Злучених Держав Америки і не думав робити Корею своєю „колонією“. Америка відкликала своє військо з Кореї, щоб не було приводу комуністам вести пропаганду проти „американського імперіалізму“. Але американський уряд не міг спокійно дивитися на те, що корєйські комуністи поведи збройну атаку на Південну Корею. Однак комуністична пропаганда, кермувана Москвою, представляє справу так, мовляв, американці хочуть поневолити корєйський народ!

Москва має ту вигоду, що за її інтереси б'ються народи жовтої раси. Західні великодержави мусять проливати кров своїх синів на Далекому Сході і розсівають свої сили в „малій війні“ ще перед великим конфліктом, до якого

прямує політика Сталіна. Що Сталін числить на допомогу народів Азії? В разі нової світової війни, видно з недавнього заключеного, договору між Москвою і Китаєм про взаємну поміч проти „агресора“.

Еластична політика московського уряду може повільно і без особливого ризика для себе виточувати кров західних великодержав у різних країнах Азії. Навр, совєтська республіка В'єтнам під проводом емісара Москви Го Ші Мінга, наробила немало клопоту для Франції. Ситуація в цій країні зовсім подібна до того, що склалося в Кореї: Москва дає місцевим комуністам Мінгові, а Франція піднірає собі прихильний уряд Бао Даї. Китайські комуністи готові дати Мінгові військове підсилення, а тоді комуністичний диктатор рушить походом проти своїх ворогів.

Так розвиваються події в Азії. Москва уміло грає на двох головних ідеях: Суспільні реформи, зворотня за національне визволення. Ясна річ, що Сталін не принесе народам Азії ні одного, ні другого, тільки нове, ще гірше рабство. Але сила пропаганди полягає в тому, що люди їй вірять, поки самі не переконаються на власному досвіді, чия правда, а чия кривда.

Г. В.

М. М.

3-ПІД БІЛОГО СОНЦЯ ДО СРІБНИХ ЗІР

„Вудуть гості усі в бархатині, а Ви, Мало, в подертий свитині...“

Зостанеться, Ненько удовою, удово-сиротою, самотою, а ми помандруєм чужиною...

Та буде нас, Мико, по всіх країнах, по всіх краях, по чужих чужинах...

Останні події в Китаї — тривожні вістки про тяжку долю всіх тих білих людей, що не маючи ніякого громадянства, а значить допомоги і захисту від своїх консулів, опинились в огні чужої війни і зневажисті розагітованої червоною китайської черні, та які уцілили тільки дякуючи опції ІРО, яке вивезло їх з небезпечних місць і утримує в своїх

„шелтер“, зокрема ж трагічна доля українців і останніх українських огнищ в Китаї, викликають спогоди і про наш від'їзд з Північного Китаю, з хаосу і некла до спокою і раю Каліфорнії.

Була холодна зима, така холодна і з такими вітрами, що замерзла не тільки річка Хейхо (чорна), яка сполучувала нас з морем і була останнім шляхом до спасіння, себто дорогою в той вільний незатрачений червоною китайською воєнкою світ, але навіть саме Жовте море при берегах, так зв. Таку бар, замерзло. Це було тяжкою новиною, бо маючи вже всі папери, всі візи і

пасвідики і сидючи на запактованих речах, ми надіялись відплисти на першому пароплаві (або хоч на великій морській „джонці“ чи „шаланді“) раніш ніж червоні китайці захоплять наше місто. Тепер ця надія загинула, бо червоні партизани т. зв. „Палу“ вже перейшли по льоду і замкнули нарешті своє коло навкруги нас. Всі пароплави дістали наказ повернутися до Шанхаю і ми осталися відрізнаними від всього світу в темряві, холоді і голоді, але з горячою молитвою до Бога про порятунок. І Господь не оставив нас, бо досить скоро підійшли націоналістичні військові частини з літаками, танками, пароплавами-кригобіями та визволили наше місто і „прочистили“ дорогу (і від червоних і від криги) до самого моря; хоч по обидва боки річки, по просторих полях, галях і селях так само було неспокійно, кипіло від червоних партизан і весь час була гарматня і кулемет-

на стрілянина, і яку ми чули в місті і згодом в дорозі, пливучи на південь, до Шангаю. З невимовною тривогою побігли оглянути той перший пароплав, який пройшов через всі льди і криги, і на яку долю судили нас покинути після стількох років страждань Північний Китай. Перед нами був пароплав-привид, не можна було повірити, що то дійсно пароплав, настільки від великої хвилі і холодного вітру весь — від найнижчої поклади, до шпиль найвищої щогли був оледенілий, і сонце, граючи всіма кольорами веселки, робило той малий пароплав якоюсь кришталевою цяцькою чи моделью по мистецьки вирізану з криги. Але вибирати ми не могли, бо й не було з чого. І от на самий Йорданський Святий Вечір, на Голодну Кутю, досвіта, коли ще зовсім було темно і припікав мічний мороз, ми зо всіма своїми речами рушили до місця причалу

нашого малого пароплава. Але як не рано ми виборилися, було багато „жулі“, бідних робітників, які за браком в Китаю електричного струму, підоймових кранів і др. модерних улаштувань при наладованні кораблів заміняють це все своїми руками і міцними, похилими спинами, та які завжди квапляться похпатти свої речі, щоб заробити де-скільки мільйонів, яких ледве вистачить на одну мисочку варених кукурузних круп, бо про рири в Китаї з початком війни 1941 року прийшлося забути. Але на цей раз на наше здивування один кулі не тільки не підійшов до наших речей,

а навіть ніби навмисне обминав нас. Коли ми, нарешті, бачучи, що вже всі китайці, крім нашої маленької європейської групи, на пароплаві і їх речі вже навантажені і пароплав ось-ось відійде, звернулись до тих кулі, щоб вони вже і наші речі несли, то вони вороже засміялись і демонстративно повернувшись, пішли геть. Ми побачили, що тут вже чимось недобрим пахне і що наше положення досить сумне, бо всі наші речі, серед яких були і дуже тяжкі, це на березі, а пароплав вже вдруге загудів, капітан стояв на своїм місці і не тільки байду, але замітно з приємністю і саркастичною усмішкою приглядався, як китайці „вчать“ білих. Та „грозда великий чоловік“ і це блискуче ствердилося, бо провозжати нас прийшли мало що не всі члени української громади і, бачучи нашу біду, разом всі взялися до праці. Всі ми самі, 73-літні старенькі дідуся і ма-

лі підлітки з поспіхом кидали і пхали речі на пароплав і встигли допомогти не тільки нам, але і тим двома англійцям з дітьми, які вкупі з нами, 5-ма українцями, і були тільки „білими“ європейцями на весь пароплав, на який замість 300 душ набилось до тисячі. Не вдалось китайцям допекти нам і оставити нас. Не тільки ми всі позаскакували на пароплав, але навіть остання валізка влучно була закинута на поклад, коли пароплав вже знів сходу і широка смуга води відділяла його від берега. (Дальше буде).

дати підвишку на 1 процент, як рівнож, щоб вони були забондовані.

На цей внесок Р. Слободян вніс, що досі дамо винагородження секретарям, які найбільше працюють по відділах, а передсідники і касієри одержують винагороду відповідно від кількості призначених нових членів. Коли передсідники і касієри будуть більше працювати і призначувати нових членів, тим самим їхня винагорода буде більша. Тому пропонує від себе, щоб справу винагороди оставити по давньому.

Дел. від 238 заявляє, що він, як передсідник відділу, не бажає і не просить якоїсь винагороди за працю передсідників відділів.

Дел. від 194 пропонує, щоб осідок У. Н. Союзу перенести до Нью Йорку, бо тим піднесеться престиж У. Н. Союзу, як рівнож, щоб Конвенції відбувалися у власній галі, як було рішено попередньою Конвенцією.

На повноту пропозицію Д. Галичін вніс, що вправді масо так ухвалю попередньої Конвенції, однак з різних причин цього, покищо, виконати не було можна.

Дел. від 361 висловлює бажання, щоб в „Свободі“ змінити історію про Тарзана на історію України.

Дел. від 347 подас, що відділові секретарі мають найбільше праці, домагаючися для них 1-о процентної підвишки у винагороді за працю.

Д. Галичін відповідає, що винагорода за нових членів є досить велика так, що кошти Союзу за призначеного нового члена вносять більше ніж даний член вкладає до адміністративного фонду в першій році членства. Тому покищо не можна дати підвишки у винагороді секретарям.

На це вніснення Д. Галичін, дел. від 363 каже, що кожний призначений член, лишуючися в Союзі, по якомусь часі ці кошти покриває.

Дел. від 433, звертаючися на адресу делегатів, які приїхали на Конвенцію з далеких місцевостей, подас, що їм належить дати честь, щоб вони не чулися чужими між нами.

Адв. Роман Смух заявляє, що Злучений Допомоговий Комітет виконав дуже велику роботу у справдженні скитальців, звертаючися при тому до всіх делегатів з проханням, підписувати завірення для дальших імігрантів, які остали в Європі. Ці люди, які приїдуть тут, стануть членами У. Н. Союзу. Продовжуючи Р. Смух заявляє, що в біжучому році ми повинні збіль-

шити У. Н. Союз на 7,500 членів з-поміж нових імігрантів.

На цьому закінчено дискусію на добро організації.

Після дискусії голова Конвенції покликую до звіту голову Вибірчої Комісії, Ю. Павчака, який читас остачиний вислід виборів до Головного Уряду.

Вислід голосування був такий:

На першого заступника головного передсідника Йосиф Лисогір одержав 495 голосів, Михайло Дубас 247 голосів та Стефан Бардачевська 91 голосів.

На другого заступника головного передсідника — Геновефа Зепко-Жеребняк одержала 335, Марія Демидчук 269 та Марія Малевич 239 голосів.

На головного секретаря: Григорій Герман одержав 627 та Іван Іванчук 220 голосів.

Кандидати до Головної Контрольної Комісії одержали таку кількість голосів: Дмитро Капітула 493, Степан Куропас 462, Володимир Гіряк 387, Володимир Косар 372, Амвросій Кібізей 365, Мирон Литвин 354, Роман Карбівник 301, Микола Олексик 244, Степан Космина 217, Петро Чап та Йосип Логин 75 голосів.

Кандидати на Головних Радних одержали таку кількість голосів: Дмитро Шмагала 472, Іван Романишин 456, Іван Василенко 413, Іван Коколюський 409, Петро Кучма 371, Володимир Дідик 356, Микола Давискиба 334, Тарас Шпікула 328, Олена Штогрін 311, Анна Василювська 275, Василь Гузар 237, А. Джуля 208, Володимир Шпіка 176, Іван Павловський 165, Г. Тимчик 153, О. Запотоцький 152, Володимир Кульчицький 136, М. Малишак 136, М. Кульчицький 134, Осип Бакай 131, о. Григорій Пилип 117, Микола Сенік 108, М. Курдина 109, Катерина Лукач 111, С. Лаврик 105, Адам Баволяк 104, А. Маланчук 95, І. Мармаш 85, Григорій Дацьків 70, Р. Кучерка 69, Г. Климишин 69, П. О. стапчук 43, С. Могіла 41 голосів.

На 909 голосів було неважких 168, які були оділені слідує:

На першого заступника головного передсідника 28, на другого заступника головного передсідника 29, на секретарів 25, на головних контролорів 35 та на головних радних 51 голосів.

У висліді голосування найбільше голосів одержали й були вибрані до Головного Уряду Українського Народного Союзу на XXII-ій Конвенції такі члени:

Головний Екзекутивний Комітет:

1. Дмитро Галичін, головний передсідник,
2. Осип Лисогір, перший заступник головного передсідника,
3. Геновефа Зепко-Жеребняк, друга заступниця головного передсідника,
4. Григорій Герман, головний секретар,
5. Роман Слободян, головний касір.

Головна Контрольна Комісія:

1. Дмитро Капітула, — 2. Степан Куропас, — 3. Володимир Гіряк, — 4. Володимир Косар, — 5. Д-р Амвросій Т. Кібізей.

Головні Радні:

1. Дмитро Шмагала, — 2. Іван Романишин, 3. Іван Василенко, — 4. Іван Коколюський, — 5. Петро Кучма, — 6. Володимир Дідик, — 7. Микола Давискиба, — 8. Тарас Шпікула, — 9. Олена Штогрін, — 10. Анна Василювська, — 11. Василь Гузар.

Після проголошення вислідів виборів, передсідник Конвенції Д-р Павло Дубас переводить записання нового Головного Уряду та передає дальший провід нарадами нововибраному головному передсідникові У. Н. Союзу Дмитрові Галичїнові.

Д. Галичін в своїй промові насамперед висловлює подяку Д-рові П. Дубасові та цілій Президії Конвенції за вміле ведення нарадами. Він стверджує всебічне заступництво нашої громади на цій Конвенції, згадуючи привітних делегатів з Канади, новоприбулих і старих імігрантів та околотні представники народженої тут молоді генерації. З другого боку — між делегатами є робітники, бізнесмени та професіоналісти з просторів від Нью Йорку до Норт Дакоти, від Монтреалю і Торонто до Вінніпегу. Беручи це все до уваги, треба з тим більшим признанням і подивом ствердити реченість і достойність дискусії над найважливішими організаційними справами, обговорюваними і дебатованими в інтересі організації, американської батьківщини та українського народу.

Від імені Уряду Д. Галичін дякує за вибір та пригадує про чергові обов'язки, які стоять перед членством У. Н. Союзу. Він закликає доложити всіх зусиль, щоб Союз і в майбутньому залишився молодого та живою організацією, накреслюючи як головну безпосередню ціль організування нових 20,000 членів з-поміж новоприбулих та 10,000 нових членів з місце-

вої молоді, як головне завдання на найближчі чотири роки.

Між громадськими справами нововибраний Головний Передсідник вважає найважливішою справу у співнійшій завершення переселенчої акції. Під цим оглядом та у зв'язку з ухвалою нового переселенного закону-6 це великі можливості, що їх можуть використати насамперед місцеві члени У. Н. Союзу, громадяни Злучених Держав і Канади, бо згідно з новим законом тільки громадяни цієї країни мають право виставляти завірення для нових імігрантів. Д. Галичін пригадує теж тих 25,000 інвалідів, калік, немічних і старців, які будуть змушені залишитися в Європі, але яких ми не сміємо покинути напризволяще.

Серед усіх цих важливих актуальних проблем, що стоять перед нашою громадою, нововибраний передсідник У. Н. Союзу вважає найголовнішим черговим завданням постійну моральну і політичну допомогу визвольним змаганням України, ведену Українським Конгресовим Комітетом. Тому то справу чести кожного члена У. Н. Союзу мусить бути прикладне складання кожного року свого датку до Українського Національного Фонду. Тільки тоді ми зможемо бути великою моральною підпорою в загально-українських змаганнях, як дальше вірно стоятимо при своїй організації та її високим ідеалах. Цим ми допоможемо Америці і українському народові в його нерівній боротьбі на всіх ділянках проти найбільшого більшовицького ворога людства не тільки за своє визволення, але й за волю всіх поневолених це досі народів.

Нововибраний заступник головного передсідника, Осип Лисогір, промовляє по-англійськи до привітних 100 делегатів з-поміж народженої в Америці молоді української генерації, та, поклинаючися на слова губернатора Френка Лоші про велику працю поперів У. Н. Союзу, закликає до гідного виконання заповітів та продовжування започаткованого ними діла.

Відспіванням гимну „Ще не вмерла Україна“ закінчено XXII. Конвенцію У. Н. Союзу в суботу, дня 8-го травня 1950 р., в годині 1-й вполудні.

За Президію Конвенції У. Н. Союзу!

Д-р Павло Дубас, голова,
Адв. Роман Смух, 1-й заст. гол.,
Марія Демидчук, 2-й заст. гол.,
Юлія Баранчик, секретар,
Анна Василювська, секретар.

КОНВЕНЦІЯ У. Н. СОЮЗУ НА НАЦІОНАЛЬНИЙ ФОНД

ЛИСТА ГОЛОВНИХ УРЯДНИКІВ І ДЕЛЕГАТІВ НА XXII. КОНВЕНЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ТА ВИКАЗ ЗЛОЖЕНИХ НИМИ ПІД ЧАС КОНВЕНЦІЇ ПОЖЕРТВ НА НАЦІОНАЛЬНИЙ ФОНД У. Н. КОМІТЕТУ

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума	Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
1	Волод. Л. Чернега	\$ 5.00	98	Іван Душин	5.00
2	Микола Тодорів	5.00	99	Степан Лаврик	5.00
3	Данило Слободян	5.00	100	Григорій Герман	5.00
4	Микола Галай	5.00	101	Андрій Цейба	5.00
5	Микола Звонко	5.00	102	Микола Звонко	5.00
6	Андрій Капітула	5.00	103	Микола Олексик	5.00
7	Дмитро Капітула	5.00	104	Микола Бобченко	5.00
8	Пилип Гарасимів	5.00	105	Дмитро Шмагала	10.00
9	Василь Мандзір	5.00	106	Павло Стечик	5.00
10	Павло Нарядко	5.00	107	Микола Зельвак	5.00
11	Василь Глива	5.00	108	Юрій Марушак	5.00
12	Теодор Волощук	5.00	109	Дмитро Слободян	5.00
13	Іван Урбан	10.00	110	Осип Кошовський	5.00
14	Миколай П. Острок	5.00	111	Григорій Дацьків	5.00
15	Миколай Васара	5.00	112	О. Павло Дармоць	5.00
16	Марія Плечій	5.00	113	Миколай Колодій	5.00
17	Анна Пупчик	5.00	114	Миколай І. Шепельк	5.00
18-116	Матвій Прихитко	5.00	115	Ева Лилко	5.00
19	Іван Підперитор	5.00	116	Марія Федак	5.00
20	Теодор Смик	5.00	117	Роза Купчик	5.00
21	Павло Кани	5.00	118	Нестор Корчак	5.00
22	Анна Прикевич	5.00	119	Павло Седлак	5.00
23	Антін Круль	5.00	120	Микола Чудаків	5.00
24	Д-р Лука Мишуга	10.00	121	Микола Сарахман	5.00
25	Микола Бабик	5.00	122	Марія Вілан	5.00
26	Миколай Малишак	5.00	123	Ілько Кобаль	5.00
27	Миколай Філіп	5.00	124	Олекс Галд	5.00
28	Кирило Федченко	5.00	125	Василь Валян	5.00
29	Анна Двордзевич	5.00	126	Іван Драбик	5.00
30	Анна Дудик	5.00	127	Кеся Плигак	5.00
31	Евдокія Герула	5.00	128	Іванка Подола	5.00
32	Анна Поганянич	5.00	129	Григорій Дидик	5.00
33	Василь Нусь	5.00	130	Максим Левицький	5.00
34	Миколай Тарбій	5.00	131	Ілія Була	5.00
35	Олекс Шмоколюк	5.00	132	В. М. Сеньків	5.00
36	Іван Пігуляк	5.00	133	Іван Середняк	5.00
37	Волод. Вітковський	5.00	134	Миколай Коваль	5.00
38	Віктор Головачук	5.00	135	Григорій Лучанко	5.00
39	Лука Демчук	5.00	136	Дмитро Сова	5.00
40	Миколай Дубас	5.00	137	Мирон Литвин	5.00
41	Антін Гарасим	5.00	138	Роза Яку	5.00
42	Микола Сенік	5.00	139	Осип Сук	5.00
43	Степан Коларуб	5.00	140	Степан Коларуб	5.00
44	Степан Матчак	5.00	141	Миколай Когут	5.00
45	Марія Заблужка	5.00	142	Дмитро Кошль	5.00
46	Мих. Нагребський	5.00	143	Степан Навоцький	5.00
47	Микола Юрєвич	5.00	144	Осип Якіма	5.00
48	Петро Гіль	5.00	145	Петро Остапчук	5.00
49	Дмитро Хрупалік	5.00	146	Роман Слободян	10.00
50	Карло Сачко	5.00	147	Павло Ландак	5.00
51	Марія Малевич	5.00	148	М. Федиский мол.	5.00
52	Антін Маланчук	5.00	149	Антін Лаврук	5.00
53	Марія Шандаревська	5.00	150	М. Головач	5.00
54	Миколай Медвідь	5.00	151	Василь Раковий	5.00
55	Гр. Недільський	20.00	152	Іван Рудаків	5.00
56	Іван Барна	5.00	153	Іван Федорак	5.00
57	Антін Шанайда	10.00	154	Марія Седлак	5.00
58	Мих. Давискиба	5.00	155	Володимир І. Гуска	5.00
59	Миколай Пилишак	5.00	156	Меланія Худоба	5.00
60	Юрій Добон	5.00	157	Іван Баку	5.00
61	Василь Відей	5.00	158	Іван Мака	5.00
62	Микола Панчик	5.00	159	Теодор Панак	5.00
63	Дмитро Турко	5.00	160	Миколай Чумер	5.00
64	Микола Фічик	5.00	161	Василь Новак	5.00
65	Іванна Вурій	10.00	162	Микола Муляр	5.00
66	Андрій Сміт	5.00	163	Іван Зварич	5.00
67	Іван Лазорчик	5.00	164	Юлія Пачак	5.00
68	Іван Патуляк	5.00	165	Миколай Ваглай	5.00
69	Миколай Листей	5.00	166	Мих. Каміньський	5.00
70	Пилип Дмитриха	5.00	167	Матвій Костинишин	5.00
71	Володимир Кушнір	5.00	168	Осип Литвин	5.00
72	Анна Іш	5.00	169	Андрій Дзюла	5.00
73	Анна Келлер	5.00	170	Іван Потучко	5.00
74	Дмитро Лободик	5.00	171	Микола Курко	5.00
75	О. Степан Мусіячук	5.00	172	Іван Роль	5.00
76	Іван Слупський	5.00	173	Петро Гелетій	5.00
77	Петро Чап	10.00	174	Марія Пелехат	5.00
78	Василь Салубун	5.00	175	Дмитро Медницький	5.00
79	Петро Федан	5.00	176	Степан Космина	5.00
80	Іван Петрунчик	5.00	177	Осип Логин	5.00
81	Андрій Бачук	5.00	178	Степан Рави	5.00
82	Роман Карбівник	5.00	179	Степан Фігур	5.00
83	Олекс Бабик	5.00	180	Василь Бартош	5.00
84	Петро Е. Дудко	5.00	181	Іван Вратусь	5.00
85	Онуфрій Костюк	5.00	182	Петро Вабик	5.00
86	Павло Саламаха	5.00	183	Іван Лаба	5.00
87	М. Трояновський	5.00	184	М. М. Веднарчик	5.00
88	Іван Чеп	5.00	185	Мих. Дмитришин	5.00
89	Миколай Хач	5.00	186	Мих. Кульчицький	5.00
90	Петро Коцирка	5.00	187	Джени Е. Пулк	5.00
91	Пилип Венковський	5.00	188	З. Зепко-Жеребняк	10.00
92	Іван Заблужка	5.00	189	Дмитро Янчук	5.00
93	Андрій Патра	2.00	190	Григорій Ясків	5.00
94	В. Крушельницький	5.00	191	Андрій Віхорек	5.00
95	В. В. Кульчицький	5.00	192	Іван Іванчук	5.00
96	Дмитро Василук	5.00	193	Юлія Кітер	5.00
97	Василь Вродський	10.00	194	Юлія Баволяк	5.00

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума	Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
187	Теодор Сенчук	5.00	370	Карло Стасюк	5.00
188	Іван Харамбура	5.00	371	Петро Волосик	5.00
189	Олекс Заяць	5.00	372	Юлія Баранчик	5.00
190	Матвій Політило	5.00	373	Олекс Пилишак	5.00
191	Мих. Бачинський	5.00	374	Юлія Голіньський	5.00
192	Евстахій Манацький	5.00	375	Анна Громошак	5.00
193	В. Никифоров	5.00	376	Микола Кісель	10.00
194	Осип Досчок	5.00	377	Григ. Дорожовський	5.00
195	Василь Воргуль	5.00	378	Петро Іваш	5.00
196	Володимир Шпіка	5.00	379	Мих. Обох	10.00
197	Роман Тенетіло	5.00	380	Василь Пилипів	5.00
198	Степан Орчак	5.00	381	Остап Забитко	5.00
199	Дмитро Галичін	10.00	382	Миколай Семків	5.00
200	Василь Гай	5.00	383	Володимир Довгань	5.00
201	Павло Марко	5.00	384	Іван Грозинський	5.00
202	Теодор Сукоский	5.00	385	Микола Войко	5.00
203	Іван Коколюський	5.00	386	Олекс Козак	5.00
204	Ілія Околотий	5.00	387	Іван Лисогір	5.00
205	Дмитро Войко	5.00	388	Евфемія Воловник	1.00
206	Петро Тепер	5.00	389	Мих. Веселоский	1.00
207	Василь Гудима	5.00	390	Степан І. Теслюк	10.00
208	Миколай Франко	5.00	391	Петро Вуртні	5.00
209	О. Соколовський	5.00	392	Василь Сидор	5.00
210	Олекс Ковальський	5.00	393	Евген Балайда	5.00
211	Микола Пахолок	5.00	394	Федір Пулула	5.00
212	Анастасія Ситницька	5.00	395	Тетяна Костик	5.00
213	Петро Пасняк	5.00	396	Олена Штогрін	5.00
214	Константин Шевчук	5.00	397	Микола Воловський	5.00
215	Андрій Іванів	5.00	398	Миколай Лялька	5.00
216	Миколай Ткачинин	5.00	399	Демко Хомин	5.00
217	Миколай Страху	5.00	400	Іван Лєгус	5.00
218	Семен Чорномас	5.00	401	Андрій Тарас	5.00
219	Ева Лилко	5.00	402	Ілія Гришко	5.00
220	Григорій Дорошенко	5.00	403	Марія Вагрі	5.00
221	Андрій Мудровський	10.00	404	Василь Неболук	5.00
222	Петро Вліди	5.00	405	Миколай Обач	10.00
223	Григорій Гарасим	5.00	406	Іван Віночанський	5.00
224	Іж. С. Куропас	10.00	407	Микола Мотта	5.00
225	Тарас Шпікула	10.00	408	Осип Омельченко	5.00
226	П. Т. Василювський	5.00	409	Осип Бакай	5.00
227	Іван Фірис	5.00	410	Роман Діка	5.00
228	Марія Демидчук	5.00	411	Василь Гузаль	5.00
229	Олекс Зепко	5.00	412	Стефан Савчук	5.00
230	Максим Капітула	5.00	413	Д-р Іван Василенко	5.00
231	Миколай Землудух	5.00	414	Володимир Гіряк	5.00

Вол. Дорошенко

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТОПИС

3)

(Докінчення).

Так само під двома стилями згадано й про смерть Ол. Кошиць. Цього не повинно бути — дати старого стилю треба було скрізь попереводити на новий. На жаль різних, більших і менших помилок або пропусків трапляється в „Літописі“ майже на кожному кроці. Так, напр., не згадано, що справжнє прізвище Миколи Євшана Федюшка (ст. 92), а Ол. Кобця — Варавва (ст. 28). Про останнього сказано й де він учився і що був у полоні, але що написав, не згадано, а тільки це оправдувало б помилки його імені в „Літописі“. Тайний царський указ 1876 р. про заборону укр. друкованого слова вийшов 16, а не 17 травня 1876 р. (ст. 44). Ціпанів це по-польськи, по українськи — Чесанів (ст. 50). На ст. 61 до істориків літератури зачислені поети В. Самійленко, М. Рильський, Ю. Клен. При згадці про Андруськівську умову (ст. 10) не сказано, хто ж її заключив. Невідповідно стилізовано й інформацію про об'їзди г.р. Валуєва (ст. 65), при чому в покажчику прізвище його пропущено. Відома фраза Валуєва про укр. мову є саме в об'їзді, яким він заборонив укр. популярну й дитячу літературу. В згадці про Ю. Романчука на ст. 37, пропущено, що він був першим головою галицько-укр. національно-культурного, віцепрезидентом Віденського парламенту, тощо. В згадці про Йосипа Бодянского поминано його основні твори, його редакторську працю в „Чтениях“ Общества Любителей древней письменности. Зате закінчено її цілком несподівано: „Отже, славістику на Московщині творили українські вчені“ (ст. 78). Ця фраза тут зовсім не до речі.

Не знати, чому присвячено Хвилі до двох місяців (ст. 41-42 і 92) понад цілу сторінку, розстріляним „Стараним Постишею“ (що за речення!) укр. письменникам теж мало не цілу сторінку (див. 97-98), Лебіді Українці разом у двох місяцях (ст. 20 і 66) теж сторінку, Олесеви аж 2 1/3 ст. (63-64 і 95), Ольжичеві більш ніж 1/2 ст. (53), а Ганні Варвінок та Ользі Кобилянській усього по два рядки, Гр. Григоренкові (Ол. Косачевій) 1 рядок за те Уляні Кравченко згадано аж двічі на ст. 22 і 23, Славному Ю. Нарбутові теж 1 рядок і т. д. і т. д. Іванові Франкові присвячено стільки ж місяців, що й П. Карманському! Навіть Шевченко мусів поступитися перед молодими, навіть перед Павлом Грабовським, письменником третьорядним. Але вже геть далеко випередив славетного кобзаря Олесь, може то-

му, що Шевченко не приходить своєю редакцією. Але ж родинні зв'язки не повинні брати верх над літературними заслугами. І хоч які гарні Олесеви поезії, проте рівнятися з Шевченковими не можуть.

Прикладів нерівномірного трактування й приділення більшої уваги менше заслуженим людям, можна навести чимало. А скільки дивних пропусків! Нема напр. Катрі Гриневичеві, Нат. Кобринській, Миколи Куліша, Леся Курбаса, відомого, великозаслуженого мовознавця акад. Степана Смоль-Стоцького, хоч молоденького др. Яр. Рудницького згадано на ст. 60, але інших професорів українців на університетах Канади й США промовчано.

Ще щодо письменників, на яких упорядчик звернув ще найбільш уваги, більш ніж на вчених, особливо не українців. Найменше уваги приділено чомусь політикам і державним мужам. Пощастило тільки С. Петлюрі, який дістав понад дві сторінки (ст. 47-49), та все ж менше, ніж Олесь. По мажоритному потрапило навіть мужів такої міри як гетьман Ів. Мазепа, П. Орлик (про Григора Орлика ні слова), М. Грушевський або М. Драгоманів і т. д.

До речі, вірш П. Мирного, присвячений М. Драгоманову, фігурує чомусь під датою народження Мусія Кононенка-Школиченка (ст. 73-74). Нема згадки навіть про президента Андрія Лівницького, проф. Бориса Івановича, голову Укр. Національної Ради, та про проф. І. Мазеду, голову Виконного Органу цієї Ради й інших сучасних укр. політичних діячів. Годилося згадати про них бодай під датою заснування Ради.

Спеціально обійдено західно-українських (галицько-буковинських) та американсько-українських культурних і політичних діячів. Даремне шукали б ми відомостей напр. про Володимира Лукіча-Левницького, проф. Ів. Горбачевського, Костя Левицького, Євгена Петрушевича, Л. Цегельського і т. д. і т. д. Вийнято багато місяців присвячено тільки Євгенові Олесницькому. А чейже навіть у таборних відносинах, не кажучи вже про канадських, можна було добути докладнішої інформації про всіх цих діячів. Наприклад др. Степан Баран радо дав би вичерпні інформації про галицько-українських діячів і події, др. Л. Цегельський про американсько-українських. Загалом Грабовський, письменник треторядний. Але вже геть далеко випередив славетного кобзаря Олесь, може то-

В ПІДГОТОВІ ДО МАЙБУТНІХ ЗАВДАНЬ ці американські поборники студіюють красу чужого театру та практичні можливості його використати у власній потребі. Інструктором є вістун Вільямс Джонс з Чикаго.

КОНЦЕРТ

(Докінчення зі сторони 2-ої)

Вільний. Як опарений ста-роста побіг до адміністратора і запитав, що має визначити ця афіша. Адміністратор дивився на старосту, не розуміючи про який концерт на цій станції він йому говорить, бо жадного концерту у великій залі на станції Роздільній заплановано не передбачалося. В розмову вступив Кошиць і категорично заявив, що ні про який концерт „в 4 години у великій залі“ й мови не може бути. Чутка про непередбачений концерт швидко поширилась між хористами, але вістка ця всім хористам дуже сподобалась і всі вони, щиро радіючи такому обороту справи. Саме в розгар дебатів до вайшов хорової адміністрації у війшов начальник станції і попросив його вислухати. „Ми —

ти і на Скитальщині і в Америці. Як не впорядкувати, то редакторів. В кінці це одна заввага. Деяких діячів згадусь Літопис тільки під котроюсь одною датою — народження або смерті, а інших під обома. На нашу думку докладнішої інформації досить було б подати лише під однією котроюсь датою, саме тією, що є скорше в календарі, а під другою обмежитися відсиланням до першої. Даремне теж деяких і а д дніпрянських діячів (не всіх!) називав Літопис це й по батькові, напр. Кобця-Вараву і кількох Микол—Гололя, Зерова, Леонтовича й Лисенка. Навіщо це?

Видано Літопис дбайливо, з обкладинкою під Нарбутова роботи Б. Воцюркова. Друкарських помилок розмірно не багато, чимало їх спростовано, але лишилися трохи й не зазначених. Більше пропусків і огріхів у покажчику. Шкода, що не додано ще речевого покажчика.

Мова назагал добра, але годилося б уникати таких літературних форм, як „ви“ замість „не“ (ст. 3), в Парижу зам. в Парижі (ст. 47), або „Проголошено Це в трально Радю“ (ст. 61) зам. Ц. Рада проголосила. Уже П. Куліш перестерігав перед уживанням цієї, запозиченої у москалів форми.

Короткий сенс нашої мимоволі довгої рецензії такий: для 2-го видання книжку треба основно переробити. Коментарі, які нічого не говорять, заступити конкретними поясненнями, розкрити стилизацію заступити ясною, речевою, поправити всі помилки й недогляди, ну й, розуміється, значно доповнити. Тільки тоді Літопис стане справді підручною книжкою для кожного українця — короткою енциклопедією українства, поданою за днями кожного місяця.

Поголоски у Вашингтоні

„Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт“ на 22-го вересня подає деякі інтересні „поголоски“ в столиці, що мають не тільки велику дозу правдоподібності, але й велике, а то й рішальне значення для дальшого розвитку американської і міжнародної політики. Деякі з тих вісток:

Ген. Джордж С. Маршал, перебираючи пост секретаря оборони, мав дістати від президента Трумана задоволення, що він матиме цілком вільну руку в керуванні оборонною політикою Злучених Держав. Практично, ген. Маршал буде тепер головнокомандуючим американськими збройними силами, з підпорядкованими йому об'єднаними шефами штабів.

Френсіс Мейтлоу, секретар Флоти, мав би в короткому часі піти слідами секретаря оборони Луї Джансона, отже піти у відставку.

Дін Ачесон, державний секретар, вважає свою позицію сильно скріпленою після резігнації Джансона. Він завжди належав до протегованих ген. Маршалом, так що тепер, після іменування Маршала секретарем оборони, оба департаменти, які досі були між собою на „восний стопі“, будуть вести спільну політику і взаємно доповнюватись.

Конгресові лідери вважають, що ген. Маршал залишиться на пості секретаря оборони тільки деякий час, щоб моти повернути загальне довіря американського і закордонного загалу до американської оборонної організації. Описав ген. Маршал мав би уступити це місце знову цивільній особі, з огляду на досить захитаний стан здоров'я.

Якщо ген. Омар Бредлі, предсидний об'єднаних штабів, зрештешував зі свого посту одержавши свою п'яту зірку як генерал Армії, на його місце як предсидний штабів прийшов би адмірал

му диригентів. Це зломало кригу в серці Кошиця і, коли він повернувся до хору, хористи побачили змінене, усміхнене лице свого диригента, тому всі дальші пісні концерту були нещедрами хоро-вого співу. Та кінчити наміченого програму хористам не вдалося. За дві пісні до кінця на естраду вийшов начальник станції, міцно потиснув руку Кошицю і сказав, що всі присутні, а особливо він, просить пробачення за насильство, вчинене над хором, що всі присутні все своє життя пам'ятатимуть красу цього концерту, що цей виступ буде передаватись від батьків синам і внукам та що всі щиро дякують за цей концерт, але його треба перервати, бо за 15 хвилин підійде швидкий потяг і вагони хору будуть до нього прицеплені, тому хор мусить бути готовий до від'їзду.

Концерт закінчився і хор пішов до своїх вагонів. Тут хористів ждала несподіванка: у вагонах були ящики з чудесно бесарабським вином рівно по 40 пляшок у кожному вагоні. Так слухачі подякували хористам за концерт, а староста хору мав багато клопоту, аби охоронити цей подарунок недоторканим аж до останнього концерту цієї подорожі...

ВІДГУКИ ДНЯ

КЛЮБИ — ВЕЛИКА РІЧІ

— Пдете сьогодні на відкриття „Літературно-мистецького Клубу“?

— Або який є?

— Бійтєся Бога! Тільки разів були в „Свободі“ оповістки про реферати, концерти — саме в тому Клубі...

— Цікаво. Але, знаєте, мені здається, що такий клуб не вдержиться.

— Чому?

— Я вам скажу: ми є народ з селянською психікою.

— І добре!

— В дечім добре, в дечім зле. Селянський народ не є товариський. Він гостинний у своїй хаті, він радо віддає свого доброго знайомого, але неродо засідає за спільні столи.

— Я з вами не погоджуюся. Коли б наш народ не був товариський, то не витворив би стільки товариських припові-

док: „В товаристві і смерть мила“, „Для товариства дав себе циган повісити“, або — впресті всюди і всім відома і незвичайно правдива: „Як кобаса та чарка, то минеться і сварка“.

— Бачу, що ви не голосували б за прогібіцію!

— Це інша справа. Але саму приповідку не треба брати дослівно. „Кобаса“ може бути голубцями, печеню, чи іншими варениками, а „чарка“ шклянкою чаю. Важне те, щоб люди зішлись, пізнали чи пізнавали себе, в безпосередній гутірці висловили, а бодай висловили собі дещо.

— Так, мій пане, але товариський інстинкт витворив місто, а не село. А в нас так мало містухів!

— Ваша правда. Але ми мусимо вживатися в місто. До цього найбільше причиняться к л о б и. Подумайте: якби інше виглядало наше громадське життя, коли б люди зустрічалися і обмінювалися думками по клубах.

— Ви знаєте, ви мене починаєте перекопувати. У Львові клуб „Молода Громада“ багато причинився до поправки змісту і форми громадського життя.

— Те саме, думаю, і тут актуально. Клубів, клубів і ще раз клубів. І людей, щоб знали вартість клубу та хотіли діяльно підтримати цю важну справу.

— Свята правда! Я, на сто відсотків переконаний. Отже: коли те відкриття „Літературно-Мистецького Клубу“?

— В п'ятницю, в дев'ятий вечора!

— А ви йдете, очевидно?

— Ну... не знаю ще. Я... страшний доматор. Розумію, що треба, але вважається...

— Я точнісінько так само. Знаєте?... О! Іде! Може б і так зайшов до вас у п'ятницю!

— Знаменито. Прощу дуже. Побалакаємо, заграємо в шахи. Так — напевно і без нас буде досить!

— До побачення!

— До побачення!

Галакціон Чіпка.

УВАГА! ТРЕНТОН, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ!
ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО ПАРАФІ
ПРЕСВ. ТРОИЦІ
а і з нею злучених Організацій

Український Православний День
В НЕДІЛЮ, 24. ВЕРЕСНЯ 1950 Р.

в ЦЕРКОВНІ ГАЛІ на 824 Adline St. Трентон, Н. Дж.
В годині 4-тій, поплудні в церкві відправляється Мозебен за здорова всіх парафіян і жертводавців.
В годині 5-тій, СПІЛІСНИЙ ОБІД. Підчас обіду хор „Дніпро“ під проводом Професора Колісненка з Вільямс-Дел., дасть Святошній Концерт а танцюристи відтворюють народні танки.
По Концерті забота до пішої ночі при добрій оркестрі.
Парафія запрошує всіх українців місцевих і позамісцевих.
Церковний Комітет.

УКРАЇНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ НЬО ЙОРКУ
УВАГА!

Ювілейний Комітет закликає представників українських організацій, які перебрали для розпродажу білети на Ювілейну Академію, що улаштована буде дня 1-го жовтня з нагоди Десятої Річниці УКА, щоб вони розраховувалися з білетами найпізніше в четвер дня 28. вересня ввечері до 9:00 години.

Непопродані білети треба вернути, бо в п'ятницю передполуднем всі решти білетів мають бути передані до каси в Карнегі Гол.

Від п'ятниці дня 29. вересня білети можна набувати в касі Карнегі Гол.

Ювілейний Комітет прохас представників усіх українських організацій, щоб пожавили розпродажу білетів якнайскорше між українськими громадянами.

З радістю треба ствердити, що деякі представники розпродали аж 160 білетів. Це є доказом великого інтересу українського громадянства до Ювілейної Академії.

За підтримку та співпрацю щиро дякує —

Ювілейний Комітет.

В НЕДІЛЮ, 24. ВЕРЕСНЯ 1950 Р.

о год. 7. вечором

В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛІ

180 William Street, Newark, N. J.

відбудеться перший в Америці

ВЕЧІР ПІСЕНЬ ТА АРІЙ

ГІЛЬДАНИ ЗЯТИК, меццо-сопран.

В програмі твори Генделя, Марселя, Верді, Маскани, Лисенко, Гітшини, Стівенсона, українські народні та скитальські пісні. Акомпанімент: п. Марія Шумейко.

Вступ \$1.00

УВАГА! НЬО ЙОРК!**ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ АМ. УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В НЬО ЙОРКУ**

повідомляє,

що поодинокі Комісії урядуватимуть від 6:00 до 9:00 ввечері щодня від середи дня 20. вересня починаючи.

Організаційно-Фінансова Комісія урядуватиме в приміщенні Українського Конгресового Клубу під 59 Ст. Марк-Плейс. Телефон: ГР-7-2534.

Інформаційно-Програмова Комісія урядуватиме в приміщенні Українського Конгресового Комітету під 50 Чорч Ст., кімната 232. Телефон: БЕ-3-8885.

В наведених борах можна залагоджувати всі справи, що торкаються Ювілейної Академії дня 1. жовтня, замовляти білети вступу тощо.

Урядкування в цих борах кінчатиметься дня 30. вересня 1950 о 9:00 ввечері.

Ювілейний Комітет.

УВАГА! HICKSVILLE, L. I. УВАГА!**УКР. ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІ**

в Hicksville, L. I.

— обходять світ —

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК**В НЕДІЛЮ, 24. ВЕРЕСНЯ 1950**

в 5-тій годині поплудні в MASSONIC TEMPLE при Nicholas Str.

ПРОГРАМА:

1. Чия дитина — комедія в 3-ох діях — Режисер С. Міланський

2. Солю танець — Тамара Сагайдачна.

3. Припіт — Василь Сегейда (бувший посол до Варш. союму.)

4. Церковний хор — Дир. Сергій Ковальчук.

5. Плясо — В. Степанів.

Після програми танець при добрій музиці. — Вступ 75¢

Кличемо Вас усіх, придіть, забавимося. — Комітет.

УВАГА! — НЬО ЙОРК, Н. Й.**ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ****УКРАЇНИ, 10-тій ВІДДІЛ В НЬО ЙОРКУ**

— запрошує —

Українське Громадянство на доповідь п. Инж. ДІДЕНКА

— під заголовком: —

УКРАЇНСЬКЕ ПИТАННЯ

в

АМЕРИКАНСЬКИХ КОЛАХ

Доповідь відбудеться

В НЕДІЛЮ, 24. ВЕРЕСНЯ 1950 Р.

о годині 3-ій поплудні в домі 10-го ВІДДІЛУ ОДВУ,

20 Ст. Марк-Плейс (8. вул.).

Управа 10-го ВІДДІЛУ ОДВУ.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

День української національної жалоби

В неділю, 27 серпня, з ініціативи Об'єднання Демократичної Молоді в Нью-Йорку в укр. прав. церкві Св. Володимира на 14 вул. відслужена була панахида по 7 мільйонах мучеників з 1933 року. В відправі взяло участь місцеве українське православне духовенство на чолі з Прот. О. Л. Веселовським. Численне громадянство заповнило всю церкву. Уперше в 3-й виконав хор цієї церкви найкраще світового значення Панахиду муз. К. Стеценка. Вже перші акорди стиснули груди вірних, збудили в уяві їх страждання 1933 року, і в багатьох із них полились сльози. Під час відправи о. Прот. Д. Лещинський сказав гарячі слова і кликав вірних до сповнення святого обов'язку молитися за душі мучеників 1933 року. Після Панахиди в церковній залі розпочалася Жаліба на А.

кадемія. На тлі живої картини, що зображала голод, живий свідок більшовицького голоду виступив реферат. Доповідач дав змістовну і правильну характеристику, організованого більшовиками в 1933 році голоду на Україні. Переконаливо звучали слова його, що голод 1933 року, голод особливого роду, незвичайний в історії людства. В основі його лежало не стихійне лихо, від волі людей незалежне, а зломлена цілість більшовицької влади. Причини цього голоду в ідеології, стратегії і практиці будівників комунізму, в їхній теорії, так званій, перманентної революції. Знищивши в процесі більшовицької революції буржуазію, її різні проїварки, а також заможне селянство, будівники комунізму заходилися ліквідувати середняків і бідніше селянство, як класу. В більшовицькій теорії індивідуалістичне селянство може бути попутником пролетаріату тільки до певного етапу революції; дійшовши до цього етапу, цей прошарок зупиняється і стає гальмом для дальшого ходу революції, тобто стає контрреволюційним. А тому більшовикам потрібна була ціла система методів, за допомогою яких вони змусили перевиловити селянські маси, обернути їх із дрібновласників в покірних рабів комуністичної системи господарства. Крім випробування і широкого практикування Совітами методів „переробки психології“ селянства, як терор, тортури, залякування, тілесні кари, невільна праця, владарі СРСР застосували голод. Протягом осені 1932 і початку 1933 року вони „викачили“ увесь хліб у селян і кинули його за безцінь на західно-європейські ринки під хитрою і мерзенною рекламою: „лишки від споживання народів СРСР“.

В цій акції совєтських владарів таївся і другий лихий замір: нагромадження при застосуванні голоду мільярдами пудів совєтського хліба, кинутого за демпінговою ціною, зруйнувати сільське господарство Західної Європи, створити кризу в її промисловості, а від-

АМЕРИКАНЦІ ВСТУПИЛИ ДО СЕУЛ

(Продовження зі стор. 1-шої)

каз бомбардувати сам Сеул тільки в дію на десантному американському фронті в Кореї, відкриваючи локальний вогонь своїх численних гармат з пристані в Ічон на ворожій скученні, призначені до оборони Сеула. Ще кілька днів тому „Big Mo“ бомбардував місто Самчок на протилежному від Сеула східному узбережжі, на якому сьогодні мали висадитися з'єднання південно-кореєцьких моряків.

На цілій лінії південного фронту продовжується ворожий відступ, при чому на поодинокі ділянки приходять до запеклих боїв. На східному секторі цього фронту південно-кореєцькі війська зайняли зруйноване портове місто Поганг та посуналися кілька миль на північ від нього. У фронтовому з'в'язуванні говориться про „поважні успіхи“ теж в районі Кігве. В районі Вейган американські війська продовжують свою погоню за відступаючим ворогом в прямій лінії на північний захід в напрямку на Сеул. Фронтіву лінійку Нактонг переступлено в дальших місцях а на лівому березі залишилися вже

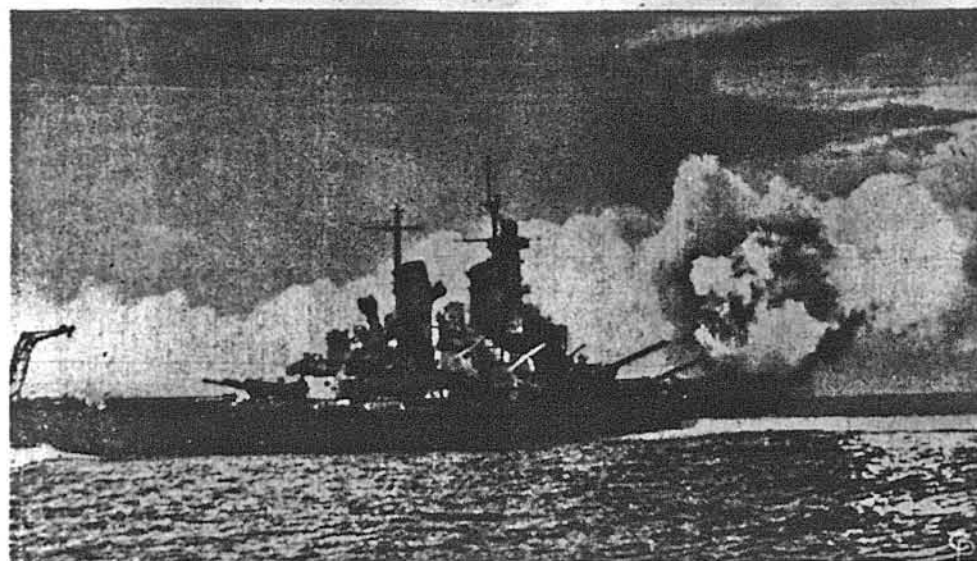
так викликати світову комуністичну революцію. Але другий задум не вдався Совітам. Держави Західної Європи скоро відкрили наміри Совітів і вжили заходів до врятування свого господарства від економічної кризи. Зате перший замір внутрі своєї держави, побудованої на зразок концентраційного табору, виконаний з людською жорстокістю і безкомпромісовістю. В страшних муках голодної смерті на одній тільки Україні загинуло 7 мільйонів селянства, а залишені в живих, доведені до крайньої міри прострації, „перемінили“ свою дрібновласницьку натуру на покірного колгоспного раба.

За душі 7 мільйонів померлих від голоду в 1933 році і за душі 40 мільйонів духовних мерців, фізично животючих на підсовєтській Україні, линула до Всевишнього гаряча молитва тих, на обов'язку яких лежить сказати світові про злочин диявола.

Виставлений частини Жалібної Академії молоді показала свої достойні похвали досягнення в драматичному мистецтві, співі і деклямації. Серед них треба відзначити панну Позняквіну, В. Шехта і М. Дикого. А надхненне виконання „Пісні Сліпих“ Сеніці Г. Павловським і П. Пшкареном та „Молітеся, братія“ Г. Павловським, викликали у зібраних на Академії глядачів переживання і сльози.

Признання і шана Українській Демократичній молоді від присутніх на цій Жалібній Академії.

Учасник

„БІГ МО“ ЗНОВУ В ДІЇ: Найбільший американський лінійний корабель „Мізурі“ увійшов вчора в дію на десантному американському фронті в Кореї, відкриваючи локальний вогонь своїх численних гармат з пристані в Ічон на ворожій скученні, призначені до оборони Сеула. Ще кілька днів тому „Big Mo“ бомбардував місто Самчок на протилежному від Сеула східному узбережжі, на якому сьогодні мали висадитися з'єднання південно-кореєцьких моряків.

АЧЕСОН З'ЯСУВАВ АМЕРИКАНСЬКУ ПРОГРАМУ

(Докінчення зі стор. 1-шої)

частину спеціально вишколених „військ Об'єднаних Націй“, що були б до міжнародного розпорядження на випадок агресії. Військовий представник Об'єднаних Націй допомагав би в організації, вишколі та вивірці цих частин.

4. Генеральна Асамблея повинна створити окремий Комітет, що рекомендував би засоби для використання колективної сили, включно зі збройними силами, для здійснення цілей і принципів чартеру Об'єднаних Націй. Совєтський представник — проти звичаю, щоб два великодержавні забирали голоси того самого дня, домігся слова і запропонував проти „грубого нападу“ американського представника на Совєтський Союз, повторив тільки вже по-

передні совєтські пропозиції, які включали: 1. Засуд воєнної пропаганди; 2. Договір про „мир і дружбу“ між великими державами; 3. Зменшення великодержавних збройних сил на одну третю частину протягом року. Секретар Ачесон в своїй промові недвозначно робив Совєтський Союз відповідальним за теперішнє міжнародне напруження, скероване виразно на поширення неспокою в світі, підбурювання до громадянських воєн та допомогу в них комуністичним силам, з виразною метою запанувати над цілим світом.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В КЕНОРІ, ОНТ.

Стараннями місцевого відділу Комітету Українців Канади міська управа Кенори, до якої належить як радний відомий український бізнесмен п. Ратуський, видала дозвіл на Річну збірку в дні 5 і 6 вересня б.р. для старців, хворих, інвалідів і дітей, що залишилися в Європі. Збірка принесла \$322.23. — („Наша Мета“).

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КЛУБ В ТОРОНТО

Українська студентська молоді, яка студіює в університеті Торонто, в Канаді, є організована в Український Студентський Клуб. Цього року число членів досягнуло сімдесяти, однак це тільки половина наших студентів в цьому університеті. Попередньої осені за ініціативою клубу відбувалися виклади української мови на університетських курсах, на які ушало коло десяти слухачів, хоч не всі були українського походження. Цього року припадає десята річниця заложення клубу і в червні вже відбулися святкові збори. Тому, що цього року зросло число абсолютів, треба надіятися, що клуб зросте в силу. — („Н. Мета“).

ТАЄМНА ПОДОРОЖ ДО НІМЕЧЧИНИ

Нью Йорк. — Щоденник Н. П. Геральд Трибюн заповів поміщення низки статей громадянина, який щойно повернувся з зйїдин совєтської зони в Німеччині. Він американець німецького походження й тому йому вдалося відвідати багато земель під совєтською окупацією. Він перебув там шість тижнів і навчився багато такого, про що він ніколи не думав. Однак тому, що в Німеччині живе ще його родина, він уживався з її членами — Ерік Валдман — коли описує свої помічення. Коли він хотів дістати від німецької прикордонної влади в Берліні перепустку на схід, йому сказав урядовець: „Поза Потсдамською площею вже починається Сибір. Тому йти туди є занадто небезпечно“. — Американський урядовець теж сказав йому: „Не йдіть, ви звідти вже не повернетесь“. Однак Валдман пішов з підробленими паперами. Побут у підсовєтській зоні став йому облегченим тим, що він був давніше з американською армією, яка пероводила кампанію проти німців і знав дещо про Німеччину. Загальні враження в першій статті висловив він в кінцевім реченні: „Страх і пропаганда, оці два стовпи совєтського режиму, йшли зі мною по всіх усядах“.

ЗБОРНІ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від 342, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 24. вересня, в годині 2. пополудні, в церковній галі. Напоминається довгочасних членів, щоб сповнили свою належність, бо інакше будуть сусупендовані. Будеться приймати нових членів і дітей до У. Н. Союзу і до Товариства Січ. — Г. Волосинський, предс.; Н. Кіра, кас.; І. Маркович, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 23. липня 1950 р. помер по довгій недугі в 78. році життя ГРИГОРІЙ ЖУРАВ, довголітній член Бр. ім. А. Бончарського, від 10 У. Н. Союзу в Ансоїї, Конн.

Покійний походив зі села Борського, пов. Горлиць, Галичина. До Союзу вступив в 1898 році і був першим членом, що заложив відділ 10 в Ансоїї, Конн. Похоронив у смутку дві дочки, Марію і Катерину.

Похорон відбувся 30. липня з дому жалоби до укр. катол. церкви св. Петра і Павла. Тіліні останки поховано на цвинтарі св. Петра і Павла в Дербі, Конн., при участі членів Братства, родичів і знайомих. — В. П. П. В. Гіппа, секр.

Дня 18. вересня 1950 р. померла НАСТУНЯ САВЧАК, членка від 533 У. Н. Союзу в Берлі, Па.

Покійна прожила 53 роки, а була роджена в Лиско, Галичина. Пошилила в смутку чоловіка Френка, 7 дочок, Анну, Марію, Нелю, Олену, Катрію, Стефанію і Долорес, та 3 синів, Івана, Михайла та Френка, а теж брата і сестру.

Похорон відбувся 21. вересня з укр. катол. церкви. — В. І. П. І. Боберський, секр.

ШИФКАРТИ

ПРОДАЄМО НА ВСІ КОРАБЛІ.

ГРОШІ послаємо до всіх країв і виплачуємо на останній пошті.

АФІДЕВІТИ, петиції та інші потрібні документи на спровадження кривих і знайомих до Америки зі скитальцями та інших країв.

ПРОДАЄМО дома та всякого роду бізнеси. У всіх справах звертайтеся до звісного НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА.

S. KOWBASNIUK
277 EAST 10th ST., (Near Ave. A.) NEW YORK 3, N. Y.

УКРАЇНСЬКИЙ МІД

Масний і липовий. Ціна \$1.00 за літру. Належність, враз з перелікою виснається по одержанню пакуку.

Mr. STEPHEN NAYDA
28 1/2 N. Division St., Auburn, N. Y.
Дивіться за огол. кожної п'ятниці.

3. БЕРЕЗОВСКИ

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

УПРАВІТЕЛЬ

BERRY FUNERAL HOME, Inc.

525 East 6th Street, New York 9, N. Y.

Phone ALgonquin 4-5746

Літ нові в модерніх колоризаціях стильні килими.

Перторядна обслуга в усіх похоронах без різниці масткового стану.

ІВАН БРОЩАК, нотар.

WOODSIDE MEMORIAL

"Home for Funerals"

WALTER RAJCA, Dir.

Newark's only Ukrainian funeral director

Convenient transportation Buses 13 (Irv. Center), 18

Beautiful & Dignified Home

617 BROADWAY (At Elwood Theatre)

NEWARK 4, N. J.

Humboldt 3-4817

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Our Services Are Available Anywhere in New Jersey

801 SPRINGFIELD AVENUE NEWARK, N. J.

ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО

"УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК"

арядку погребам по \$150

іні так низькій як обслуга чечна і напикраша

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 5th ST., NEW YORK CITY

Dignified funerals as low as \$150

Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОГОЛИЦЯХ

129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

Tel. ORchard 4-2568

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую МАРІЮ КАДІЛЯК, що перебувала в Берліні, Німеччина і вийшла в 47 році до Америки. Прошу зголоситись на адресу:

PETER LESZCZYNSKI
194 Joseph Av., Rochester 5, N.Y.

Стрижка ГНАТА МИХАЙЛА ГАВРИШКА зі села Мацькович, повіт Перемиський, який перебував в околиці Нью-Йорку, пошукує АННА ГАВРИШКО. Писати на адресу: BARANOWYCZ JOHN, 18, Ellys Road, Radford-Coventry Great Britain.

ДЯКОВЧИТЕЛЯ-ДІРІГЕНТА

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ СВ. АРХ. МИХАЙЛА В СКРЕНТОН, ПА.

— пошукує —

ЗДІБНОГО

ДЯКОВЧИТЕЛЯ

який може провадити хор, грати на фортепіано і вести Рідну Школу. Платня згідно з умовою. Голоситись на адресу:

ST. MICHAEL'S UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH

1006 Howell St., Scranton, Pa.

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ

ФАРМИ НА ПРОДАЖ

СТАРІ ЛЮДИ СПРОДАЮТЬ

ФАРМУ

121 акрів: ораних 60, 11 лісу, решта сінокош і пасовище, новий дім на 5 кімнат. Стайна на 30 штук худоби, керничі ніколи не висихає, джерельна вода для худоби. 2 добрих коней один трактор, 5 штук рогатої худоби і дріб.

Ціна за все \$9,500.00 — сама фарма \$8,500.00.

Голоситись до власителя:

JOHN FUCKS,

R. F. D. 1, Box 83A

Road Wind Fall, Utica, N. Y.

Phone: Utica 3-5020.

Український ЮВІЛЕР

ІВАН СЯРЧИНСКИЙ

мас на продаж всякого роду годинники як мужеські так і жіночі. У нього можна дістати ріжко-одні перстені і пласкі обручки, столове срібло, а також тризуби і дуже гарному виконанні. Ціни дуже приступні, а для нових іммігрантів спеціальні полегші. Адреса:

ІВАН СЯРЧИНСКИЙ

2928 Poplar St., Phila 30, Pa.

Tel.: ST. 2-7602.

УКРАЇНСЬКІ

ФОНОГРАФІЧНІ РЕКОРДИ

Заходіть або пишіть по українські і другі рекорди. Виснаємо рекорди по цілому світі. Пишіть по каталогу

FOREIGN RECORD EXCHANGE

2219 W. Chicago Avenue

Dept. "U"

CHICAGO 22, ILL. U.S.A.

УВАГА!

УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ — ДАВНІ І НОВІ ВИДАННЯ

ПЕРША В НЬЮАРКУ УКРАЇНСЬКА ВИСЛІКОВА КНИГАРНЯ

„ОВИД“

О. ОЛЕСНИЦЬКИЙ

227 Bruce Street, Newark, N. J.

Замовлення виконуються негайно після одержання грошей. На бажання висилаємо найновіший каталог.

ТАРЗАН, ч. 2434. Вирозуміла малпа.

WITH TARZAN'S KNIFE, DEANE PROBED EXPERTLY FOR SCORDER'S BULLET.

З поміччю Тарзана Діана вправно почала витягати стрілу Скандера.

BUT AT KULU'S CRIES OF PAIN MOLAT ATTACKED IN RAGE.

Однак на жалісний крик Кулу Молат кинувся напасливо.

INSTANTLY TARZAN SEIZED HIS OLD FRIEND IN A GRIP OF STEEL

В одній хвилині Тарзан вхопив свого старого друга в сталеві обійми...

AND BRAVE, LITTLE KULU, REALIZING HE WAS BEING HELPED, PUT HIS HAND TRUSTINGLY ON DEANE'S ARM.

...а малий відважний Кулу зрозумів, що це йому помагає, витягнув свою руку до Діани.